

# Bembeke journaal.

Jaargang nummer 11.

editie nummer 1.

30 april 2017

---

Dag allemaal,

Na een vermoeiende reis zijn we op 12 april zo rond vijf uur in de middag in Bembeke aangekomen. Vooral het laatste deel (van het vliegveld naar het huis in Bembeke) was voor 2 van ons, te weten Aafke en ondergetekende, een ramp.

Omdat we dit keer met z'n drieën waren en ook nog elk 2 grote koffers en handbagage bij ons hadden, was onze eigen auto te klein en werden we vervoerd met een grote landrover van het College. Ans zat natuurlijk comfortabel voorin naast de chauffeur (kon zogenaamd niet in het achterdeel klimmen) en wij dus met 2 achterin. In principe is daar plek voor 8 personen, aan elke kant vier. Maar je zit wel op harde banken die een zithoogte hebben van ongeveer 20 centimeter, dus je zit zowat met je benen in je nek en dat 2 uur lang. Het was nog erger dan tijdens de eerste rit van ruim 10 jaar geleden. Toen zaten we tenminste nog met gestrekte benen achterin de ambulance.

Tot overmaat van ramp bleek ook nog dat de zandweg van 7 kilometer naar het huis erbarmelijk slecht is geworden door de overvloedige regenval van de afgelopen maanden. Maar goed, bij aankomst bleek dat we de eerste avond in elk geval elektriciteit hadden en dat was al heel wat. Omdat er drie maanden iemand anders in het huis had gewoond, was het wel even zoeken voordat we alles weer gevonden en op orde hadden.

De eerste avond lagen we natuurlijk om negen uur uitgeteld in bed.

De volgende morgen weer vroeg uit de veren, want om half acht stonden er vijf werklui met een vrachtwagen voor de deur die alle containerspullen vanuit de opslag naar hun eindbestemming kwamen vervoeren. Dat was dus een dagje sjouwen.

Een mooie opsteker was deze eerste dag wel dat de waterput die het afgelopen najaar is gegraven (weten jullie het nog, 26 meter diep en met de hand gegraven?) volop water geeft van een prima kwaliteit. Heerlijke douche en niet meer sjouwen met emmers water. Wat een ongelooflijke luxe.

De ploeg van donderdag was ook vrijdag en zaterdag present om een eerste aanzet te geven aan de inrichting van het natuurkunde practicum. Er wordt hard gewerkt en met veel inzet. als je maar genoeg met Kwacha's wappert, kom je een heel eind.

Het gebouw voor de natuurkunde en biologie sector ziet er overigens geweldig uit.

We hadden gekozen voor een andere aannemer en daar hebben we geen spijt van.

Op Goede Vrijdag wordt hier traditioneel nog buiten een kruisweg gelopen over een route van ongeveer 2 kilometer. De bisschop voorop en de rest er achteraan. Om de 200 meter stoppen, knielen en bidden, bij telkens weer een andere statie. Ans en Aafke hebben meegelopen en ik heb samen met de werkers een privé kruisweg gedaan in het practicum.

Aafke is ook meteen donderdag begonnen met breilessen geven. In het begin wat aarzelend omdat er van de vorige cursus toch minder was blijven hangen dan ze gehoopt en verwacht had, maar de dames hadden er zin in en kwamen zelfs extra terug om mee onderhoud te plegen dus de cursus kwam toch weer snel op gang.

Ans is de eerste dagen druk geweest met het herinrichten van het huis en het treffen van voorbereidingen voor de cursus in Lilongwe.

Eerste Paasdag was het druilerig weer, dus we hebben een (te) rustige dag gehad met de verveling op de loer. Tweede paasdag wordt hier niet echt breed gevierd, dus maandag weer volop er tegenaan. Ondertussen alweer de benodigde aardappelen gekregen en ook overheerlijke avocado's. Tussen de middag dus het beproefde recept van Ans: geroosterd brood met avocado pasta.

Gelukkig hadden we behoorlijk wat inkopen gedaan in Lilongwe, zodat we de eerste week nauwelijks of niet naar Dedza hoeven en dat is wel fijn want de al genoemde zandweg is echt een ramp om te rijden.

Over de tweede week valt eigenlijk weinig te vertellen, anders dan dat het goed weer was en we de hele week alle drie hard gewerkt hebben.

Op zondag vervolgens naar Santa Monica, een gehuchtje 10 kilometer buiten Lilongwe en alleen bereikbaar via een pad dat zo slechts is, dat daarmee vergeleken de zandweg naar Bembeke nog heilig is. Gelukkig waren we zo verstandig geweest om niet onze eigen auto aan te wagen, maar een van het TTC.

Ans en Aafke "mogen" in deze negorij een week vertoeven en les geven. Ze wonen daarbij in het klooster samen met 4 andere nonnen. Dus die moeten heilig zijn als ze deze beproeving hebben doorstaan.

Ondergetekende diezelfde zondag weer terug naar Bembeke, om daar een weekje als onbestorven weduwnaar door het leven te gaan.

Wel uitgenodigd om in die week hier en daar te komen eten, maar niet bij de zusters, want een man alleen bij zo'n groepje schone nonnen, dat kan natuurlijk niet. Ze mochten eens ondeugend worden.

In deze week veel en lang bezig geweest voor het natuurkundepracticum, dat daarmee aan het einde van de week klaar was. Het resultaat is geweldig.

Alle hulp van diverse mensen thuis bij bijvoorbeeld het laden van diverse containers, het demonteren van magazijnrekken van V&D (de ene zijn dood is de Malawianen hun brood) of het doen van donaties, heeft zijn vruchten afgeworpen. Allemaal dank daarvoor.

Toen Ans en Aafke op vrijdag na een week hard werken terug kwamen uit Lilongwe hadden we het alle drie wel even gehad, dus op zaterdag Lilongwe voor een overnachting in hotel Hippo View, lekker eten, rusten, genieten van de prachtige tuin en op zondagmorgen een boottocht over de Shire rivier langs nijlpaarden, krokodillen en olifanten. Zondagmiddag uitgerust weer terug naar Bembeke voor de laatste loodjes.

Lilongwe was trouwens wel heel bijzonder geweest. Een week ver weg van de bewoonde wereld zonder elektriciteit en binnen de omheining van het klooster was het er enorm stil en vanaf 8 uur aardedonker als de batterij van de solarinstallatie het voor die dag voor gezien hield.

Groeten vanuit een warm Malawi en wellicht tot volgende week in Nederland.

Ans en Wil.